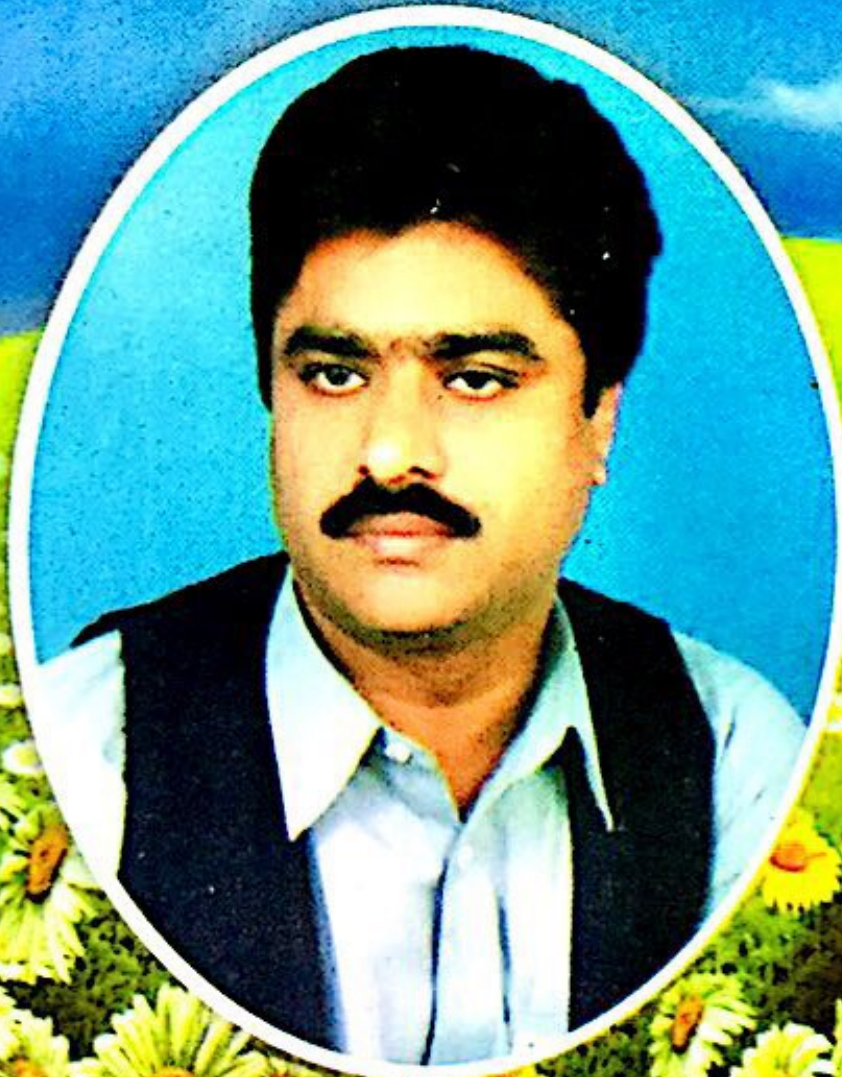

تذیب الیاد

شاعر امان اللہ ارشد

مرتب احسان الحق

تہذیبی یاداں

(سرائیکی اشعار)

شاعر

امان اللہ ارشد

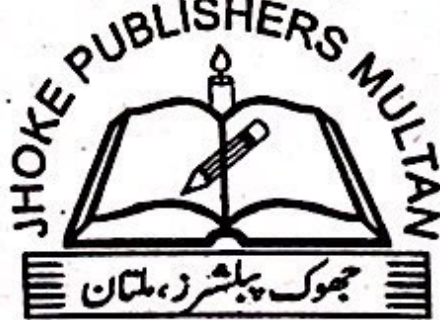
0300-6704057

ترتیب و پیشکش

احسان اعوان

0345-8711418

0302-7642151

جھوک پبلشرز دولت گیٹ ملتان

061-4511568-0308-7385765

سبھے حق ہتھیکڑے ہن

کتاب داناں	:	تیڈیاں یاداں
شاعر	:	امان اللہ ارشد
ترتیب و پیشکش	:	احسان اعوانی
سنگھار	:	سانول احسان اعوانی، تنویر ارشد
کمپوزنگ	:	محمد عابد جاوید
ٹائٹل	:	زبیر دھریجہ
چھاپہ خانہ	:	جھوک پرنٹرز۔ ملتان
تاریخ اشاعت	:	اگست 2016ء
مُل	:	30 روپے

کتاب ملن دے پتے

☆ الہی بخش بک سیلز سکول بازار رحیم یار خان ☆ المدینہ بک سنٹر نزد اے سی کورٹ علی پور ☆ عرفان پوسٹر ہاؤس
 راجن پور کلاں ☆ عاشق کتاب گھر چوک گھنٹہ گھر لیاقت پور ☆ الحمید پوسٹر ہاؤس لاری اڈا سبزی منڈی روڈ بہاول
 پور ☆ رحمان بک سنٹر لہہ ☆ گبول بک ڈپو بھونگ شریف ☆ الفقار بک سیلز چوک منیر شہید احمد پور شرقیہ ☆ نورانی
 ورائٹی ہاؤس دیرہ غازی خان ☆ شیخ محمد حسین بک سیلز فوارہ چوک جھنگ صدر ☆ نثار بک سنٹر صادق آباد ☆ یونس امین
 حاجی پور شریف ☆ مشتاق بک ڈپو اندرون تحصیل بازار نزد تھانہ شی احمد پور شرقیہ ☆ ناصر بھٹی کتاب گھر محلہ پٹھانا نوالہ
 نور پور تھل ☆ رفیق خان پوسٹر ہاؤس چوک بخاری کھروڑ پکا ☆ سہیل جنرل سٹور خان گڑھ ڈومہ ☆ عزیز برادرز
 تاجران کتب اردو بازار بھکر ☆ عارف بک ڈپو لاری اڈا ملتان ☆ خواجہ محمد یعقوب بک سیلز پچھادی بازار خان
 گڑھ ☆ ایف رمضان پوسٹر ہاؤس بوہڑ گیٹ ملتان ☆ شیخ محمد حسین نیوز ایجنٹ جنگ صدر ☆ جیلانی پوسٹر ہاؤس
 ملتان ☆ ملک نیوز ایجنسی تھانہ چوک شجاع آباد ☆ مکتبہ اسلامیہ نوری جامعہ مسجد شجاع آباد۔

انتساب

احترام تے محبتیں دے ڈھیر سارے حوالیں نال میڈے من وچ
وسن والے بچن، بزرگ، دوست بھرا، چاچا، عاشق، محبوب، محسن، استاد

سین ملک اللہ ڈتہ با جوہ بہشتی

(آف لودھراں)

دے ناں

جہاں دیاں محبتیں بھریاں یاداں میڈی زندگی دا پہوں وڈا سرمایہ ہن۔

امان اللہ ارشد

اے حیاتی دا سفر ساڈے تاں وِس دا نہ ہا
تیڈیں یادیں دے سہاریں تے ٹریے ویندے ہیں

☆.....☆.....☆

خبر نہیں کتنے لوک ساڈی حیاتی کیتے دُعائیں منگدن
اساں تاں پچھیں داڈھیر سارا اُدھار مُونڈھے تے چئی ودے ہیں

☆.....☆.....☆

پتہ نی عید کیندے گھر دیوچ خوشیاں ونڈیندی ہے
غریبیں دے تاں اکثر اے رُویندی پال رہندی ہے

☆.....☆.....☆

میں کیا کراں میڈا ایمان بُت پرست تھی گئے
جیکر صنم کوں بھُل ونچاں خدا وی نال بھُل ونچے

☆.....☆.....☆

اکھیندن پیار بس ہک جاہ تے تھیندے
میڈی سوچ اے دوبارا تھی وی سگدے

☆.....☆.....☆

نفرتیں دے دور وچ جے مل پووے پل پیار دا
گھن گھناں میں مسجدان مندر کلیسا وچ کے

☆.....☆.....☆

جڈاں جو ویں پیا کرٹا سچ وی میت تے
زمانے کوں بیڈے ارشد خیال کم اوہن

☆.....☆.....☆

جھٹاں تیڈے پیریں دے پیرے نظر آئے
نگاہیں کوں سارے ادب یاد آگئے

☆.....☆.....☆

میڈا مولا اونکوں سکھ دیاں بندراں ڈے
جیں ساڈی اکھ نال جگارے بدھ چھوڑین

☆.....☆.....☆

کتھاں اہ کل محبت تھیدی پئی اے
چدھاروں بس تجارت تھیدی پئی اے

☆.....☆.....☆

کیا ڈساں نازک جو ہا ویلھے دے حاتم دا مزاج
اوندئیں جھنڑکیں کوں تہوں خیرات لکھٹا پئے گیا

☆.....☆.....☆

سراٹے باجھ کیوں نندر اوسی؟
میڈیاں پاہیں قلم کیتی ونجھیں ہا

☆.....☆.....☆

کئی ناکام تھیں آسیں تے اُمیدیں دیاں قبراں ہن
اساڈے دل دا نقشہ وی بٹیا غُستان وانگے ہے

☆.....☆.....☆

پیٹ پٹرائیں توں واند فی ملدی
کیوں نکلوں خدا دے رستے تے !

☆.....☆.....☆

ہک میں ہاں بھلا چھوڑیے جیکوں اپٹے محلے
ہک توں ہیں جیکوں سارا شہر یاد کریندے

☆.....☆.....☆

اکھیں ساوٹ تھیون بیشک سوچاں تھل نہ تھیون
پیر تھئے شل خیر انہاں دی جذبے شل نہ تھیون

☆.....☆.....☆

خواب تیڈے میکوں سولی تے سما ڈیندے ہن !
یاد تیڈی میکوں سچھیں تے جگا ڈیندی ہے

☆.....☆.....☆

تیڈے آوٹ کوں دیر تھی گئی اے
میڈی روندیں سور تھی گئی اے

☆.....☆.....☆

ماٹ ودھ گے میڈا میڈئیں نظریں دیوچ
میڈا دشمن جڈاں میڈی پت ڈے گیا

☆.....☆.....☆

خوف کیا ہا خیریں توں، ڈرے ہا تاں غیریں توں
دوستیں دے کیتے ہوئے وار کون ڈیہدا ہا

☆.....☆.....☆

ہنج پھلیں توں پار ٹپ ائی اے
انت سودا دکان تیں پچ ہجے

☆.....☆.....☆

کھلدے گن تے شالا کھلدے گھر آون
ڈر ڈرتے پہہ ڈیہدوں رستے پالیں دے

☆.....☆.....☆

بھل ونجاں نہ آپٹی اوقات کوں
میکوں دفناویں میڈیں لیریں سمیت

☆.....☆.....☆

ون تیڈے جیوٹ کیا جیوٹ !
بس وقت گزردا رہ ویندے

☆.....☆.....☆

چھڑاتے ہتھ میڈے کولوں جڈاں او گھر ڈوٹر پوندے
میڈے ساہ نال پچ پوندن اے بت بے جان رہ ویندے

☆.....☆.....☆

تیڈے پیر ملوک تے اوڈوں ریتاں جلدیاں پلداں
چھالے چھالے تھی رُل وین ونج نہ ڈھول تھلاں وچ

☆.....☆.....☆

ولکے راہ دے ڈسین توٹے وٹے ودے رہسوں !
اے تھوڑا نی جتھاں رہسوں تیڈے رتے ودے رہسوں

☆.....☆.....☆

میں مصور ہاں دل تلک ڈیہداں
کر کے تصویر چاک چہریں دی

☆.....☆.....☆

اساڈے پیریں کوں پہلے زمین تاں ڈیندا
اساڈے سرتے جے تیں آسمان رکھٹا ہا

☆.....☆.....☆

میڈی دھڑکن جو دھک دھک دا مچایا شور اندر ہے
پہر پیرا نہیں نکتا نظر دے چور اندر ہے

☆.....☆.....☆

تڑپدا مر گے کوئی لاچار دروازے اُتے
 ڈو قدم ٹرتے نی ائے سرکار دروازے اُتے

☆.....☆.....☆

جو خوش وسدے تیکوں برباد کرتے
 توں کیوں روندا ہیں اونکوں یاد کرتے

☆.....☆.....☆

وچن جیڑھے تے جیوٹ اوکھ نظرے
 او اتنی دل دے نیڑے نی کریندے

☆.....☆.....☆

کتنی بھولی ہے مفلسی میڈی !
 گھر اکھیندی ہے چار کندھیں کوں

☆.....☆.....☆

ساکوں نہ ہتھ پکڑ کے نال ٹورو
 مخالف شہر سارا ، تھی وی سبکدے

☆.....☆.....☆

جیلے رُکدوں کوئی طوفان ہلا نی سگدا !
 جیلے ٹردوں تاں اشاریں تے ٹریئے ویندے ہیں

☆.....☆.....☆

اوندے پیریں پھل وچھاوٹن واسطے
 سیک اساڈی شام تئیں پورھیا کرے

☆.....☆.....☆

ڈساواں ، نہ ڈساواں ، کیا ڈساواں ؟
 تیکوں ساری خبر ہے ، جان میڈی !

☆.....☆.....☆

دشمنیں نال یار رل وین
 میکوں ایڈے دھیان کائناں ہا

☆.....☆.....☆

ہن تاں ہتھ وچ ہے سیپ چھالیں دا
 سیپ والے رومال نی رہ گئے

☆.....☆.....☆

اونویں تاں بادشاہ ڈھیر ۽ ن اتھاں لفظیں دی شاہی دے
خیالیں وچ کتھاؤں پر تازگی محسوس نی تھیندی

☆.....☆.....☆

تیڈا ملٹا تاں خود وی مسئلہ ہے
اینکوں مسئلین دا حل نئے آہدے

☆.....☆.....☆

ایویں لکدے جو ہن بندراں اکھڑین
کتھاؤں آواز آئی ۽ بانگ وانگوں

☆.....☆.....☆

اوندے چمکیئے جو پیرے ہن بگی وچ
ساڈنیں ویدیں دے دیرے ہن بگی وچ

☆.....☆.....☆

تیڈے وعدے سبھے گوڑے، تیڈیاں قسماں سبھے کچیاں
انساں اعتبار ہن رتی برابر کرنے سبکدے

☆.....☆.....☆

تیڈے قد میں کوں زندگی سمجھے
ہن تاں نکھوٹن محال ہے مُرشد

☆.....☆.....☆

کنارے جیلے بوڑن پئے وچن تاں
کناریں توں کنارا کر گھنندے

☆.....☆.....☆

ساکوں ہک ڈینہہ اوں آ کے ملٹا ہے
اے وی امکان ہے ، پیا کجھ نی

☆.....☆.....☆

کیویں میڈے بغیر وسدا پییں
آ کے میں تیڈے حال ڈیکھاں ہا

☆.....☆.....☆

ہک محبت دا بس گناہ کر کے
ڈھیر سارے ثواب چئی وینداں

☆.....☆.....☆

تھیا ہاں در بدر جے میں تاں خیر اے
چلو تیڈی تاں شہرت تھیندی پئی اے

☆.....☆.....☆

ٹُر گئیں حیاتی دیاں اُمیداں تیڈے ویندئیں
تا نگھیں دے اندر ساہ اُدھارے تے کھڑے ہیں

☆.....☆.....☆

رہج تے نفرت تاں ڈیویں ہا !
پیار دے تاں حقدار نہ ہاسے

☆.....☆.....☆

درد وِٹوں ہے دل دی وِٹی دی
اے تاں دل توں جدانی تھی سکدا

☆.....☆.....☆

زمانہ ڈیکھدے شاعر دی لفظیں دی شہنشاہی !
کیویں تھیندن بیچارے دے گزارے کون ڈیہدا ہے

☆.....☆.....☆

اوپا وستی ، اوہو موسم ، اوہے رستے ، اوہو میں ہاں
مگر پیریں تلے پلدی ہوئی بھا محسوس تھیندی ہے

☆.....☆.....☆

ساڈا لفظ لفظ دردو ساڈی پگال پگال زخمی
اساں درد دے مسافر ساڈا سارا حال زخمی

☆.....☆.....☆

کتھاں مونجھاں مونجھاریاں ہن اے دل ہا بس اڈا ریاں ہن
ایویں اڈا دا کبوتر، قید بے تقصیر کر چھوڑ لیس !

☆.....☆.....☆

کتھائیں تاں واقراناج ایں ہے جو پیا گودا میں دے پھر رلدے
پے بگھ دے اندھے عذاب دیوچ کتھائیں غریبیں دے پال مردن

☆.....☆.....☆

پیار ہووے یا نفرت ہووے
بے اختیاریاں چٹکیاں لکدین

☆.....☆.....☆

جے سجھ اُبھر پیا تاں پال اٹھسن، جے پال اٹھسن تاں بگھ توں روں
سکون رات اچ غریب سانگے فجر دا تارا سوال بن گے

☆.....☆.....☆

اپنا پیار جے توڑ نی پناں مونجھ نہ کر
ڈھیر کہانیاں یار ادھوریاں ہوندین پیاں

☆.....☆.....☆

عجب مزاج ہے ساڈے شہر دے منصف دا
جیردھا خطا نی کریندا، اونکوں سزا ڈیندے

☆.....☆.....☆

میں خدا کنوں نہیں کجھ منگیا جے منگیے کڈا ہیں تاں ایہو منگیے
میڈیں خواہشیں کوں ضعیف کر میڈے حوصلے کوں شباب ڈے

☆.....☆.....☆

سوچیں تاں بہوں دور ہیں سائیں دا سفر ہے
جے یاد کریں صرف اشارے تے کھڑے ہیں

☆.....☆.....☆

اکھیں دیوچ اکھیں پاتے ایہو جھیں مست تھئے پے
 نہ او پو لیے، نہ میں پو لیاں، ایویں بس رات ڈھل گئی اے

☆.....☆.....☆

اونکوں رووٹ نہیں بھاندا میکوں رووٹ دی عادت ہے
 اوندے قد میں ڈوں جے ٹر پیاں قطاراں تاں کیویں تھیسے!

☆.....☆.....☆

زندگی ہن تاں ساکوں معافی ڈے
 جیرھی تھی گئی اے ڈھیر تھی گئی اے

☆.....☆.....☆

اچ مل پئے ہیں اچ تاں رہ تے دل دیاں گالھیں کر گھن
 تھی سگدے کل تھیوے پر اے میلے کل نہ تھیون

☆.....☆.....☆

توٹے کھڑکے نہ کھڑکے در، ہے اکھول ول اڈا ہیں ویندی
 خبر کانتی میکوں ہر وقت کیندی بھال رہندی ہے

☆.....☆.....☆

وفا دا ذکر بھل ونچے جفا دا حال بھل ونچے
میں مر پواں میکوں جیکر تہاڈا خیال بھل ونچے

☆.....☆.....☆

یار ہے جو کچھ کیتا ہس ٹھیک ہے
یار جو ہے ، یار دا کیا سوچٹا

☆.....☆.....☆

توٹے کاغذ وجود ہن ساڈے !
ٹردے ویندے ہوں بھا دے رستے تے

☆.....☆.....☆

ہزاراں حادثیاں دے تیر میں تک پُچ نہیں سگدے !
میڈی ماء دی دُعا میں تے بٹی نت ڈھال رہندی ہے

☆.....☆.....☆

بعد تیڈے ، تیڈے غم دا احسان ہے
کئی ڈینھواریں دی ساکوں سنگت ڈے گیا

☆.....☆.....☆

میڈیں اکھیں دے موتی تان پہوں ہن قیمتی ارشد
پے ہن ویچنے اونوی ادھارے ویچنے پے وگن

☆.....☆.....☆

ارشد اساں نت سو جھلے تقسیم کریندوں !
ہیں چندر مگر آپ اندھارے تے کھڑے ہیں

☆.....☆.....☆

ساڈے من ویچ مچی مستی اساں مستی دے اندر ہوں
اساڈا کیچ تے مکران ، جھنگ بھمبھور اندر ہے

☆.....☆.....☆

کون سناری رات جاگے تے جگاوے رات کوں !
اونکوں آکھو ہن ملہن میکوں نہ آوے رات کوں

☆.....☆.....☆

بھاویں میڈا نہیں اونکوں ڈیکھ کر نہیں
دل ہن وی ٹھردا رہ ویندے

☆.....☆.....☆

جے تک ساہ ہن قدم اگوہاں رکھٹا ہے
 بیشک پیریں پیٹھ انگارے ہوون پے

☆.....☆.....☆

کتنے گھر بے نور ارشد، کتنی زندگیاں بے چراغ
 لوک قبریں تے وداڈیوے جلاوے رات کون

☆.....☆.....☆

تیڈے انصاف توں قربان تھیواں !
 شرم امدی ہے ہن فریاد کرتے

☆.....☆.....☆

ذہن باغی تھی گے ہن مظلوم دا
 کھس گھنی ترکش متاں تیریں سمیت

☆.....☆.....☆

میڈا مالک میڈے وس نی ایندی ہن تیکوں پارت ہے
 کہیں بائیمان دے ہتھ وچ میڈا ایمان رہ ویندے

☆.....☆.....☆

جیندی کوئی ضرورت ہئی ، اوہا خوبصورت ہئی
مطلبی زمانے وچ پیار کون ڈیہدا ہا

☆.....☆.....☆

تیڈے سارے غم میڈے سرتے ڈھن
تیڈے دشمن کوں خدا اندھا کرے

☆.....☆.....☆

ہجر دی رات پیش نہ آوی
ایدا ہک ہک پہر قیامت ہے

☆.....☆.....☆

لکھن میں جڈاں اپنی دھرتی دے نوے
فلک دے عزادار ناراض تھی کن

☆.....☆.....☆

کرتے وعدے دی کوئی مہربانی
وت میکوں بے آرام کیتی وچ

☆.....☆.....☆

زندگی ڈھیر کرم ، ڈھیر کرم ہن بس کر !
 ڈیکھ سہی ، لال انگارین تے ٹریے ویندے ہیں

☆.....☆.....☆

اساں جیکر جوان تھی گئے ہوں
 غم اساڈے وی ہال نی زہ گئے

☆.....☆.....☆

ایویں کیری دیوچ نی ہتھ مریندے
 ایندے اندر انگارا تھی وی سگدے

☆.....☆.....☆

اچ تاں اوہو وی پول پے جیرھا
 رکھا منہ وچ زبان کائناں ہا

☆.....☆.....☆

تریہہ ونڈاؤن والے وی تریہہ مرسن
 تھل ہے تھل ، کر بلانی تھی سگدا

☆.....☆.....☆

بھاویں چہرے تے ودھر پئے گئے ہن
دل تاں ہالی وی پال ہے مُرشد

☆.....☆.....☆

اتھاں پاٹی دے گھٹ کیتے کئی اصغر تڑپدے پن
ساڈی وستی اسا کوں کر بلا محسوس تھیندی ہے

☆.....☆.....☆

سب بیماریاں ٹھیک نی ہوندیاں
کچھ بیماریاں چٹکیاں لگدین

☆.....☆.....☆

سوچا ہاے سٹیسوں ڈکھ اونکوں
اوندے سامھے الا نہیں نکلتا !

☆.....☆.....☆

وقت خود بے وفا بٹا ڈیندے
پار کہیں دا قصور نی ہوندا

☆.....☆.....☆

آپ چپ چپ پے نظر دے ہو خدا خیر کرے
چپ سمندر دی تاں طوفان اٹھا ڈیندی ہے

☆.....☆.....☆

اے رقبیں دی فوج کجھ نہ ہئی !
تیڈی شاہس تے شیر تھی گئی اے

☆.....☆.....☆

اساں وی سچھیں تے سُم تے خوشیاں دے خواب لہسوں
اساڈیں اکھیں کنوں جگارا ، اخیر منکسی !

☆.....☆.....☆

حال میڈے توں بے خبر ہووے
او تاں میڈا خدا نی تھی سکدا

☆.....☆.....☆

اساں گل گئے ہیں گال کجھ کائی
یار تیڈی تاں گال بن گئی اے

☆.....☆.....☆

تیڈا پیار بھلا چھوڑوں ہا

اساں تیڈی کار نہ ہاسے

☆.....☆.....☆

نہے کافر مگر کیتی پیسے !

بندگی ٹھیک ٹھاک چھریں دی

☆.....☆.....☆

کہیں دے پیار کوں پاوٹ دے شوق اچ

مخالف شہر سارا کر گھنیدے

☆.....☆.....☆

چالھیں نہ سمجھیں پیار دیاں

اتجھا وی ہال کانسو ہی !

☆.....☆.....☆

رزق دی گول وچ کوئی مر گے

کوئی خزانے بھریئے بھریئے رہ وکن

☆.....☆.....☆

میں تاں ایویں یقین کر گیا ہم
مفت قسمیں قرآن تیں پچ گے

☆.....☆.....☆

اوندی خوشبو اوندے تون پچھ کے ڈس ہاں
کڈاں ساکوں زیارت تھیندی پئی اے

☆.....☆.....☆

پیا منگدا ہے بارش دیاں دُعائیں
میکوں شعلیں دیوچ آباد کرتے

☆.....☆.....☆

لبیں توں گھن کے اکھ توٹی ایں چہرے تے
سبھے موسم اُدھارے ہن ، کیویں تھیسے ؟

☆.....☆.....☆

محبت دے سبھے گھاٹے ساڈے حصے دیوچ آگن
کریندا پیار ہر کوئی ہے تھیا برباد کوئی کوئی ہے

☆.....☆.....☆

جیکوں چاہیں تیڈی مرضی توں قربت دان کر چھوڑیں
 تیڈی چاہت اُتے سانول کیمہیں دعوے غلامیں دے

☆.....☆.....☆

پہلے پہلے اے دل تاں جنت ہا
 ہن تاں گُستان ہے پیا کجھ نی

☆.....☆.....☆

اُتے توٹی ساری وتی سمجھ دے سانگے سکے
 سچ دی سولی دے جے توٹی سوہیں گل نہ تھیون

☆.....☆.....☆

ہے میڈی بے گنہی کھھی دی کھھی
 تیڈے واروں شہر ہے، جان میڈی

☆.....☆.....☆

توٹے مطلب بغیر کجھ کاسنی
 تیکوں مطلب بغیر چہندے ہیں

☆.....☆.....☆

اوندی بگی دیوچ میں دل لٹاتے ایویں بھل گنیاں
کتھائیں رکھتے شے جیویں نشوم پال بھل ونجے

☆.....☆.....☆

چندر کون حُسن تے ناز بہوں ہا
میڈے چندر دی آدھل نکتے

☆.....☆.....☆

میکوں کوئی مشورہ ڈے یار ارشد!
جیوتجے، مرونجیجے، کیا کرتجے؟

☆.....☆.....☆

مدتیں توں چپ کھڑی کونڈی اُتے زنگ آگئے
بیکسی دے ڈیکھ ونج آثار دروازے اُتے

☆.....☆.....☆

زندگی دان تھئی اے ڈو پل دی
پل کلہپیا ہا، پل کلہپیا ہے

☆.....☆.....☆

ساڈا درد کیا پھلیندیں ساڈے زخم کیا بکٹیندیں
اساں کربلا دے تسرے ساڈا وال وال زخمی

☆.....☆.....☆

چندر کوں تاڑتے نہ ٹر ارشد
راہ اُتے پن فقیر ڈیہدا ونج

☆.....☆.....☆

حال سٹوا ہاں پیار دے پنہ دا؟
ہن طبیعت تاں ٹھیک تھی گئی اے

☆.....☆.....☆

اتھاں انسان رب کوں بھل گیا ہے
متاں آون اچاڑے ، دُور تھی ونج

☆.....☆.....☆

تعلق گل بگلاواں تھیندا ویندے
مُکیجے یار کھیجے کیا کرتے؟

☆.....☆.....☆

خوشی دے خواب جوگی بس ذری ہک نندر گھنٹی ہی
 خبر نہیں کتنی راتیں دے جگارے ویچنے پئے بگن

☆.....☆.....☆

اساں سفری مہاریں کوں تیڈے ناں نال بگنڈھ چھوڑیے
 جیکر توں نال نہ ٹرسیں اساں ککھے ودے رہسوں

☆.....☆.....☆

دل دے حال لکھیسوں قبر دیاں کندھیاں تے
 کفنی دی بگنڈھ ہک ڈو کولے ہودن پے

☆.....☆.....☆

میں خواب دیوچ رات ڈٹھی ریت ہے تھل دی
 لکدے میڈے پیریں کوں سفر یاد کریندے

☆.....☆.....☆

اوندی آمد ہے او آوے نہ آوے
 ساڈے پھیرے تے پھیرے ہن بگلی وچ

☆.....☆.....☆

کئی فقیریں سُناں پاتی ہے
تیڈا در وی کمال ہے مرشد

☆.....☆.....☆

بعد تیڈے ایں شہر وچ ارشد
دل نی لگدا پیا تاں کجھ کائی

☆.....☆.....☆

اہا ہاویں نکھرو کے سر ویسوں
انج تھی گیوں تھیا تاں کجھ کائی

☆.....☆.....☆

جیویں ساکوں بھلا چھوڑی، اسان تیکوں بھلا چھوڑوں
اے کم اوکھا تاں نی ارشد اسان پر کرنسے سبکدے

☆.....☆.....☆

اوندی اکھ وچ وسیئے قاتل کجھ دی اے کرامت ہے
اسان کیا ہوں بھری کائنات کوں تسخیر کر چھوڑیس

☆.....☆.....☆

خدا کوئی خیر دا ساوٹ پٹھیندا ہے جے دھرتی تے
 او دریاویں تے وسدا ہے میڈا دامن رہ ویندے

☆.....☆.....☆

زندگی نبھائی ویندوں
 جے جتی وی اوکھی ہے

☆.....☆.....☆

اساں رُس تے بھلا ڈس کیا کریسوں !
 توں کھل پیا ہئیں اساں پرچج گئے ہیں

☆.....☆.....☆

سجھ کتھاں کے آگئے بندریں دا ویلھانی ریہا
 توں نی جا گیا، پال وی ارشد ایٹے جاگ پن

☆.....☆.....☆

کانتی وکٹا تاں یار نی وکٹا !
 جاٹ پھرتے لیک تھی گئی اے

☆.....☆.....☆

کئی کئی ڈیڑھینہہ اسماں پالیں دے منہ تے کھل نئے ڈیہدے
اساڈے شہر وچ خوشیاں دی نت ہڑتال رہندی ہے

☆.....☆.....☆

گوج کر گئی وفا زمانے توں
صرف خالی اکھاڻ باقی ہے

☆.....☆.....☆

سارا ڈیڑھینہہ بگھ نال لڑدے بے سمجھ پالیں کوں پر!
بادشاہیں دے پٹھا قصے سٹاوے رات کوں

☆.....☆.....☆

موئے ماندے مریضیں کوں کپڈاں داموت پچ ویندی
پکر دی یاد تیڈی پئی ساکوں لقمان وانگے ہے

☆.....☆.....☆

کھیڈین شرارتیں کوں کیوں بھل گن نشوم ہال
چھا گن انہاندے ذہن دیوچ ڈر کیہو جہیں

☆.....☆.....☆

زمانے دی جفا ارشد اتجھا لا غرض کر چھوڑیے
خوشی ہے یا غمی ہے بھا لگی محسوس نی تھیندی

☆.....☆.....☆

ڈر جو ہا نہ تھی ونچے میڈے قلم دا سر قلم
اپنے ساہ کوں وی کہیں دی ڈات لکھٹاپے گیا

☆.....☆.....☆

بڑپدا دل ذرا تھتھرتج ویندا
اتجھا سینے تے دم کیتی ونجیں ہا

☆.....☆.....☆

ڈڈھپ تے بے وی دا اے تماشہ ڈیکھ سہی ارشد
میں پتھر جھل تے نی روند او پتھر مارتے روندے

☆.....☆.....☆

اکھ سکدی نہیں ، روح رچدا نہیں
بھاویں روز ٹکروا رہ ویندے

☆.....☆.....☆

توں کھل تے کہیں کولوں جان منگیں تے او جھک تے قدم ہٹاوے
تیکوں قسم ہے اوں بے ادب دے اگوں توں میڈی مثال رکھیں

☆.....☆.....☆

جتنی پاٹی دیاں دُعائیں منگدوں
اتنی جمدی ہے پیاس دھرتی تے

☆.....☆.....☆

او الیندا تے پھل کریندا گے
تار دل دی چنگیر تھی گئی اے

☆.....☆.....☆

نشائیاں ، کہانیاں تاں نی رہ گیاں ارشد
پتہ نی او کیوں بے سبب یاد آگئے

☆.....☆.....☆

موجھیں توں مردے ہاسے خود گھر توں ڈر دے ہاسے
سکس دے قدم جو آئے ہن جھوکیں تے ساوٹیاں ہن

☆.....☆.....☆

تیڈا وصل نصیب نصیبیاں والیاں کوں
ساڈے کیتے سکھٹے لارے ہوں پے

☆.....☆.....☆

دل کالے تے اندر میلے ہوندے ہن !
پاہروں شکلاں گوریاں بھوریاں ہوندین پیاں

☆.....☆.....☆

کھمدی کھیمین توں خوف تھیدا ہے
میڈے گھر دئیں بیمار کندھیں کوں

☆.....☆.....☆

بھاویں ہم قید ہم تاں تیڈے سامھے
غضب کیتی میکوں آزاد کرتے

☆.....☆.....☆

اپنے گھر دے خیال وچ رُجھ گیوں
تیڈے دَر دے خیال نی رہ گئے

☆.....☆.....☆

توں نہ ہوویں تاں کجھ نی تھی سگدا
توں جے ہوویں تاں کیا نی تھی سگدا

☆.....☆.....☆

چندر تے وی ہن بھروسہ ٹھیک نی !
چاندنی وچ ہر نہ نکلتا کرے

☆.....☆.....☆

دل اہدے اوساڈا، ہووے پر ہووے کیوں ہووے
ساکوں وی تاں کہیں دا ارشد ہووٹن ڈا نی آیا

☆.....☆.....☆

رُکے تاں چندر رُک ویندے ٹرے تاں نال ٹر پوندے
ایہو جھاں تاں کوئی جادو مٹھل دی ٹور اندر ہے

☆.....☆.....☆

اُونویں گوڑی انا ہنجوں دا رستہ روک گھندی ہے
سچن نکھڑن چڈاں کینکوں غمی محسوس نی تھیندی !

☆.....☆.....☆

ہونٹ چُپ ہن تاں کیا تھیا ارشد
جسم سارا سوال ہے مرشد

☆.....☆.....☆

راہ تاں کوئی وی آسان کائناں ہا
توں نکھڑسین گمان کائناں ہا

☆.....☆.....☆

جیندی جھنڈک پھل ہووے اوندا پیار مل پووے
ڈس ولا زمانے ڈو یار کون ڈیہدا ہا

☆.....☆.....☆

کھڑگے ہیں تیڈی پیت دیوچ نیت کے نقلیں
اے یادوی نہیں کتویں سپارے تے کھڑے ہیں؟

☆.....☆.....☆

جیڑھے وار نہ روتے سُموں
اتجھا وار تاں کوئی وی کائنی

☆.....☆.....☆

میں جے جتنی وی تٹی مازاں اوندے سائے تلے رہساں
میں رُل گئی رول دھرتی ہاں تے او اسماں وانگے ہے

☆.....☆.....☆

زہر پی تے اسماں موت وٹھی پے
کہیں دی رت پی تے تسکین کیتی نے

☆.....☆.....☆

توں اُمیدیں دا ڈیوا ہیں توں نہ وِسَم
تیڈی خاطر کوئی بگل دی رت ڈے کیا

☆.....☆.....☆

توں لاتے تہمت نویں اسماں تے اساڈا ڈس کیا وگاڑ گھنسیں
ایہو جھیں الزام چندری جیوی ہزار مُونڈھے تے چئی ودے ہیں

☆.....☆.....☆

اے دل اساڈا اتاں ارشد مکان ہا اوندا
ایندا خیال تاں مالک مکان رکھٹا ہا!

☆.....☆.....☆

سوال کیتھم جتھاں سخی نے سوال کھل نال ٹال چھوڑیے
سوال کرٹا اُتھاہیں ارشد میکوں دوبارا سوال بن گے

☆.....☆.....☆

ہے حیاتی ایہو جیہاں ڈیوا !
جیرھا پلدے ہوا دے رستے تے

☆.....☆.....☆

توں کتنے توٹی ایں زندگی دے فریب کھاسیں
اے ساہ دا سودا تاں ہے اُدھارا، اخیر مکسی

☆.....☆.....☆

نہ آویں تاں تیڈی مرضی آویں صاف ڈسائی ونج
تا نگھیں دیوچ مفت اساڈے خواب نخل نہ تھیون

☆.....☆.....☆

غیر کیتے تاں تیڈی دیوار وچ در بن ویندن
میں کیتے تاں بن گئی ء دیوار دروازے اُتے

☆.....☆.....☆

دیر اتی تاں کر نہ آوٹ وچ
 اتی دیر اچ تاں ساہ نکل ویسے

☆.....☆.....☆

وقت جو اوندے نال ٹر پیا ہے
 اوندی شارک وی سیر تھی گئی اے

☆.....☆.....☆

اساڈے مندر مزاج دل کون
 جڈاں پھرولیو خدا نکلے

☆.....☆.....☆

کتواں ڈینہہ اے روزیت پیٹھے ہیں
 بچھ دا پاٹی حلال ہے مُرشد!

☆.....☆.....☆

ولا میں تیڈے نال تے سرچانوایائے
 ولا یار ڈوں چار ناراض تھی گن

☆.....☆.....☆

ودا او شخص اچکل میکوں ایویں ہارتے روندے
 روہیلہ ونج تے خواجے دے جیویں دربارتے روندے

☆.....☆.....☆

بعد تیڈے ایویں وی گزری ہے
 رات بہک ہی جو سال وانگے ہی

☆.....☆.....☆

جیکوں بے قیمتا سمجھا ہی سانول
 کہیں دی اکھ دا تارا تھی وی سبکدے

☆.....☆.....☆

میڈا دشمن میکوں چہندے نواون
 میڈی مشکل دیوچ امداد کرتے

☆.....☆.....☆

امید ہے جو ملے صلہ صبر دا ساکوں !
 فی الحال تاں بس یار خسارے تے کھڑے ہیں

☆.....☆.....☆

پیار او جرم ہے جیندے کیتے
زندگی دی سزا تاں کجھ کائی

☆.....☆.....☆

حال پچھی تاں حال سب ٹھیک ان
دل پریشان ہے ، پیا کجھ نی

☆.....☆.....☆

موبجھاں نال وپار نہ ہاسے
جے تیں کیتا پیار نہ ہاسے

☆.....☆.....☆

میں رہن کوں رہبر جو آکھیا نی ارشد
ایویں بس میڈے یار، ناراض تھی وگن

☆.....☆.....☆

دل سنبھالن دا ہوش نی رہندا
تیڈا سارا شہر قیامت ہے

☆.....☆.....☆

سوچ نکلتی نسی جھکاڑیں توں
خود بھاویں آسمان تیں پچ گے

☆.....☆.....☆

توٹے توں حال نہ پکھسیں توٹے توں گال نہ سٹھسیں
ڈٹی ارشد ولا وی دل کوں ترسلے ودے رہسوں

☆.....☆.....☆

اوں مڑ کے ہک دفعہ کھل کے ڈٹھا ہا
اساں چنڈے ودے ہیں جس اجڑ تیں

☆.....☆.....☆

ہجر بخشی تاں یار بسم اللہ !
فیصلے کوں بدل نسی اہدے

☆.....☆.....☆

سانول ہن تاں ہتھ نہ چھوڑیں
مار مسائیں ہن رسیاں پینگھاں

☆.....☆.....☆

میڈے پاہروں کھنڈائے اوں سلسلہ ہک رات زلفیں دا
 ولا او سلسلہ زنجیر در زنجیر کر چھوڑ لیں !

☆.....☆.....☆

جہاں دے ڈر کنوں ارشدا کھلیں نوٹن نہیں چہندے
 توں کیا چاٹے کیہو جہیں خواب ہوسن بے ارا میں دے

☆.....☆.....☆

طوفان ڈے ہے منہ تے کنارے تے کھڑے ہیں
 لب چول نہ توں تیڈے اشارے تے کھڑے ہیں

☆.....☆.....☆

کیں شام دے موڑ تے نکھو ونجوں
 دن اکثر ڈردا رہ ویندے

☆.....☆.....☆

جیڑھے ڈینہہ دے سرکار ناراض تھی گن
 ساڈے منہ توں مسکار ناراض تھی گن

☆.....☆.....☆

آگئے ہوں اسماں وی کربل وچ
پہرے لگ بگن چودھار پاٹی تے

☆.....☆.....☆

میڈے پالیں دی ربا پارت ہی !
کھیڈ دے ہن بلا دے رستے تے

☆.....☆.....☆

خیرات اپنی جاہ رہی جھنڈکاں ملین جتھوں
تاڑنیں اساڈی سیت وی آدر کیہو جہیں

☆.....☆.....☆

اچ وی غربت دی لاپ رہ گئی اے
اچ وی گھر وچ مھان کائناں ہا

☆.....☆.....☆

ڈیکھ کہیں دے اُتے نہ بھروسہ کریں
میکوں ڈھلدا پچھاواں اے مت ڈے گیا

☆.....☆.....☆

ہئی ضرورت دہی کسی دیاں چلکاں چا بازار گیاں
ایویں لگدے ول آیا ہاں ساری دُنیا وچ کے

☆.....☆.....☆

چھت ترمی تاں پوہ دے پالے ساہ سُولی ٹنگ ڈُتا
ابجھی رحمت تاں خُدا نہ پیا وساوے رات کوں

☆.....☆.....☆

ویرانیاں کوں بھُل کے ارشد کیویں پیار وٹدیندوں
فرصت ہووی آہاں ہک ڈینہہ ساڈے کول تھلاں وچ

☆.....☆.....☆

جیاتی دے سفروچ توں ساکوں مل پئیں جے نہ ملدا
ایویں لگدا زمانے تے اساں بیکار آئے ہاسے

☆.....☆.....☆

ساڈا جیوٹ حرام کر گے ہن
مہربانی چلاک چہریں دی !

☆.....☆.....☆

حُسن کوں پگال نہ میڈا یوسف
کہیں خریدار دے حوالے کر

☆.....☆.....☆

جیوٹ ارشد کھیں جیوٹ، کیا جیوٹ !
روروتے بس زندگیاں پوریاں ہوندین پیاں

☆.....☆.....☆

صرف سچ پگالہ نی الا سگدے
اتھ کے گنگے ، کمال گنگے ہن

☆.....☆.....☆

نہیں سوکھا اساکوں ہن مٹاواٹ
اساں پھریں اُتے اُکرتج گئے ہن

☆.....☆.....☆

محبت دے مریضیں کوں خدا ڈیوے شفا ارشد
اے اتجھا مرض ہے جیندے کنوں آزاد کوئی کوئی ہے

☆.....☆.....☆

وطن میڈا تیڈے جشن آزادی کوں منیندیں ہوئیں
 تیڈے شاعر کوں اہ تمغے ستارے ویچٹے پئے ہگن

☆.....☆.....☆

دُور توں لگدا قافلہ ہے درویشاں دا
 کاہیں دے ہگن ساوے چولے ہوون پے

☆.....☆.....☆

توٹے سر تے برف باریاں شروع ہن
 مکی اندر دی نہیں اُکرس اجن تئیں

☆.....☆.....☆

ساڈیاں کچ کرور آساں تیڈا تیز تیز لہجہ
 تیڈا ہر جواب نوکاں ساڈا ہر سوال زخمی

☆.....☆.....☆

اپنا تاں خیال کرتے ٹر
 ساڈا تاں خیال کاسوہی

☆.....☆.....☆

ولا ہے وعدہ اہچ اوندا ولا میں تانگھ وچ کھڑاں
خدا کرے جو اہچ اونکوں ولا نہ ڳال بھل ونے

☆.....☆.....☆

ودا بت بن تے جیندا ہے میڈی وتی دا ہر واسی
نہ کہیں اقرار تے کھلدے نہ کہیں انکار تے روندے

☆.....☆.....☆

ہن تیڈے اتھاں ارشد
ہک گھڑی وی اوکھی ہے

☆.....☆.....☆

اہدے اتھ کوئی قتل تھئے تاں خون دے چھینڈے ڈکھاؤ
کیا ڈے رنگ خون دا رنگ دار دروازے اُتے

☆.....☆.....☆

ہن تاں چودھار زہر ذائقے ہن
لفظ ماکی مثال نی رہ گئے

☆.....☆.....☆

بے کوں لٹن نی ڈیندے آپ لٹیندن اینکوں
ہن میڈی وتی دے رکھوال سیاٹے تھی ہن

☆.....☆.....☆

او جو ارشد آیا ہے اہ گھر میڈے
میکوں اپٹا گھر وی اہ سوہٹا لگے

☆.....☆.....☆

تیکوں ڈکھڑے سٹاوں نہ جیکر
کون ہے ڈس پیا فقیریں دا

☆.....☆.....☆

پیار تیڈا نصیب وچ آگے
ہن زمانے دا ویر چہندے ہیں

☆.....☆.....☆

تیڈیاں انھیں شراب ہن ساقی
مے پلاوٹ دی کیا ضرورت ہے !

☆.....☆.....☆

دنیا سوہٹی ہے ، پر تیڈے نیناں
اے نہ ہوں ولا تاں کجھ کائنی

☆.....☆.....☆

سچ دے ڈیوے دا سو جھلا ارشد
کھنڈا کھنڈا جہان تیں سچ گے

☆.....☆.....☆

ہوں اوکھا ہے اچکل پیار کرٹا
کرتے، نہ کرتے، کیا کرتے؟

☆.....☆.....☆

اونویں ہن ہتھ پیر سلامت
پر اختیار تاں کوئی وی کائنی

☆.....☆.....☆

مینہ وسدا پے وہنڈے دریاتے
تریہہ توں مرگھین مال روہی دے

☆.....☆.....☆

اتھاں سچ دی سزا اے ہے جو سر سولی تے چڑھ ویندن
 اتھاں کے سوچ تے ارشد کریندی پگال رہندی ہے

☆.....☆.....☆

میڈا مالک اتھاں وی عرض مفلس دی تے گو کائنی
 تیڈا در کیا؟ اساڈے وقت دے سلطان وانگے ہے

☆.....☆.....☆

دیگری ویج سٹ تے پتھر بنجوں اگھ بھابھ سورتے
 پیٹھی غربت پال تھپ تھپ تے سماوے رات کوں

☆.....☆.....☆

ڈھیر کوئی شے وی ٹھیک نی ارشد
 یاری وڈھ وڈھ کے ویر تھی گئی اے

☆.....☆.....☆

میکوں اتنی سعادت وی پہوں ہے
 تیڈے در نال در ہے، جان میڈی

☆.....☆.....☆

آسرا گھن تے لکھ دا تر ونجٹاں
 ایں توں بہتر ہے پڈ تے مرونجٹاں

☆.....☆.....☆

تس دے وس ہے ساڈا وسبا او چاٹے
 تیڈے ارشد شہر فوارے ہوون پے

☆.....☆.....☆

کہیں کوں کیا علم جو محل تیڈا؟
 کتنی قبریں اُتے اُساریا گے

☆.....☆.....☆

نال ہوویں تاں ریت بہشت ہے ارشد دی
 تیں بن دل نی لکدا لال حویلیں وچ

☆.....☆.....☆

خوش بخت ہوں ساڈے ویہڑے وچ
 ہک چندر اُتردا رہ ویندے

☆.....☆.....☆

انتظاریں حساب نی کیتا !
 پٹھیں کتویں تریک تھی گئی اے

☆.....☆.....☆

ارشد پیئے جو یار بٹائے نی
 اسان تیڈے یار نہ ہاسے

☆.....☆.....☆

پیار ارشد ملیا بھاویں نفرت ملی
 جو وی ڈے گیا تیڈی معرفت ڈے گیا

☆.....☆.....☆

تیڈے توں دُور تھی تے ہن کیویں جیساں خبر کائی !
 توں لحظہ جو نوہی نظریا میڈی تاں جند نکل گئی اے

☆.....☆.....☆

تیڈی دشمنی میڈا کیا ونچائے جیرھا وار کیتا ہی ڈس کرائیں
 میڈا دشمنناں، میڈا یار بن، کوئی فریب کر، کوئی دُلاب ڈے

☆.....☆.....☆

باچھ تیڈے سفر حیاتی دا
اتنا سوکھا وی جان، کائناں ہا

☆.....☆.....☆

سچ تاں مر گے کڈوک دا ارشد
صرف آکھن مُکاڻ باقی ہے

☆.....☆.....☆

من وچ وسدے لوک و سن جتھ خوش ہوون
بیشک او اکھیاں توں اولے ہوون پے

☆.....☆.....☆

ملن دی آس وی ہووے نہ ارشد
ایہو جھیں یار! جھیڑے نی کریندے

☆.....☆.....☆

تیڈے نین مے خوانے آکھیم تاں آکھیم!
ایویں مفت میخوار ناراض تھی وگن

☆.....☆.....☆

زمانہ خوش نہیں میں تے ، میکوں کوئی غم نہیں ارشد
خدا تے وی خدائی اچکل خفا محسوس تھیندی ہے

☆.....☆.....☆

کھنڈ گیاں ہن شہر دیوچ شہرتاں
سر گیا ، دستار دا کیا سوچٹا؟

☆.....☆.....☆

کون ارشد ، کون میں نی چاٹدا!
اونکوں آکھو ایں تاں نہ آکھیا کرے

☆.....☆.....☆

اوں آکھیا ہا میکوں ارشد ایویں کلھا چترگاں لگدیں
جیرھی تدبیر سوچی ہس اونکوں تقدیر کر چھوڑلیں

☆.....☆.....☆

ساہ ساتھی ہے بند کوٹھی وچ
او وی مہمان ہے ، بیا کجھ نی

☆.....☆.....☆

جیندی وفا تے ہا ماٹ ارشد
 خبر نہ ہئی بے وفا نکلسے

☆.....☆.....☆

روٹی منگدے تاں کتھوں آناں ہا
 رب دا شکر ءِ جو ہال گنگے ہن

☆.....☆.....☆

تیڈا آوٹ علاج ہے ارشد
 منہ ڈکھا وچ مُتھاج زخمیں کوں

☆.....☆.....☆

تیڈیاں زلفاں اے کالیاں کھل پیاں تاں
 چھے ڈینھ اچ اندھارا تھی وی سگدے

☆.....☆.....☆

تیکوں کہیں دی مثال کیوں آکھاں
 بس تیکوں بے مثال ڈیکھاں ہا

☆.....☆.....☆

رُل گیا ہے اہ دا شاعر شہرتیں دے شور وچ
مطمئن ہے آپٹیں سوچیں کوں سستا وچ کے

☆.....☆.....☆

ہیں سانگے تاں اہ تیں کھے کھے پھر دے پے
ہتھ پکڑن کیا کہیں دے پیریں پوون ڈانی آیا

☆.....☆.....☆

سدا سنگت نبھیاں میں اوں آکھیا ہا مگر ارشد!
اساں پتھر او خوشبو ہا ، او ساڈے نال کیا جُلدا

☆.....☆.....☆

ایویں ٹنگلیں تے پھل سجے ہوئے ہن
جیویں سولی تے سر ٹنگیے ہوئے ہن

☆.....☆.....☆

کتھ بہشتیں دی سیر چہندے ہیں
تیڈی وتی دی خیر چہندے ہیں

☆.....☆.....☆

نہ ساہ رہندے نہ ارشد تا نگھ بچدی
اے قصہ وی ختم کیتی ونچیں ہا

☆.....☆.....☆

اپٹے پیریں دی خاک کرساکوں
ہوووں اکھ دا کجل نِسے اہدے

☆.....☆.....☆

ویندیں تاں ولدا ول ولا
کیوں سال سال کائو ہی !

☆.....☆.....☆

تیڈیاں یاداں بہانہ زندگی دا
پئے جیندے ہوں تیکوں یاد کرتے

☆.....☆.....☆

زلف تیڈی مثال کیا ڈیواں !
رات ، بادل ، گھٹا ، تاں کجھ کائنی

☆.....☆.....☆

اے گھر کعبہ ہے اس کعبے دی حرمت کوں بچیندیں ہوئیں
مقدس تیڈیں یادیں دے سارے دیکھنے پئے بگن

☆.....☆.....☆

لکھیٹ اپنے گناہیں ساریں دا بار مُونڈھے تے چئی ودے ہیں
اونویں تاں ڈیکھن کیتے اے کالی لکار مُونڈھے تے چئی ودے ہیں

☆.....☆.....☆

میں صدائیں ڈیندا ریہاں سارا پتہ چپ رہ گئے
یڈ گئی اے پڑی جڈاں میڈی 'مہاٹے جاگ پن

☆.....☆.....☆

جیزھے تروڑتے رشتے سارے کپے پار پے ویندن
دل چہندے او اکھ توں ارشد او ڈھر پل نہ تھیون

☆.....☆.....☆

اساں ارشد اونویں وی نہ ہا رہٹا
چلو تیڈے ہتھوں خرچ گئے ہیں

☆.....☆.....☆

اوندے پیریں کوں چم کرائیں ارشد
چڑھ گیا ہے خمار پاشی تے

☆.....☆.....☆

اساں محفل دی رونق ہئیں اساں محفل دیوچ تنہا
اساں ہیں یار ہر ہک دے اساڈا یار کوئی کاسنی

☆.....☆.....☆

وستی میڈی دا ہر بشر پتھر بٹیا ودے
جوہگی شکار گے پتہ ء منتر کیہو جہیں

☆.....☆.....☆

میڈے ارشد درتے وی دستک ڈتی ہے اہ کہیں
میکوں تاں ادا نی پیا اعتبار دروازے اُتے

☆.....☆.....☆

ایں وار جے او آیا ، موقع خدا ڈوایا !
خوابے دیاں اونکوں ارشد کافیاں سٹاوٹیاں ہن

☆.....☆.....☆

ذہن اہدے سوچ کچھ تے دل اکھیندے پیار کر
روز دی ایس کشمکش توں تنگ ہاں اعتبار کر

☆.....☆.....☆

میڈے جذبات مر گئے ہن یا توں اوہونو ہی رہ گیا
توں ملدا ہیں تاں مل کے وی خوشی محسوس نی تھیندی

☆.....☆.....☆

اے وی بارش دے موسم دا احسان ہے
میڈے گھر کوں ستاریں وی چھت ڈے گیا

☆.....☆.....☆

اتھاں کون کہیں دے ارشد زخمیں تے لاوے مرہم
پیا ہے قدم قدم تے اتھاں زخمی نال زخمی

☆.....☆.....☆

پیار کیتی تاں ایکوں نہ کھیڈ لکھنے دی بٹا !
پیار وچ تاں خرچ تھیندین زندگانیاں جانیاں

☆.....☆.....☆

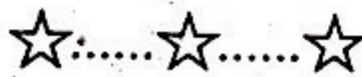
زمانہ تاں پناں مطلب خدا کوں بھل ویندے ارشد
 اتھاں وِت یاد کہیں کوں کتھ کوئی انسان رہ ویندے

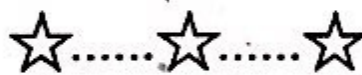
وِل دا شیشہ پتہ نی کیوں تڑپے
 گال اوندی تاں گال وانگے ہی !

تیڈی یاد وِسردے ویندوں
 ساکوں اے کیا تھیندا ویندے؟

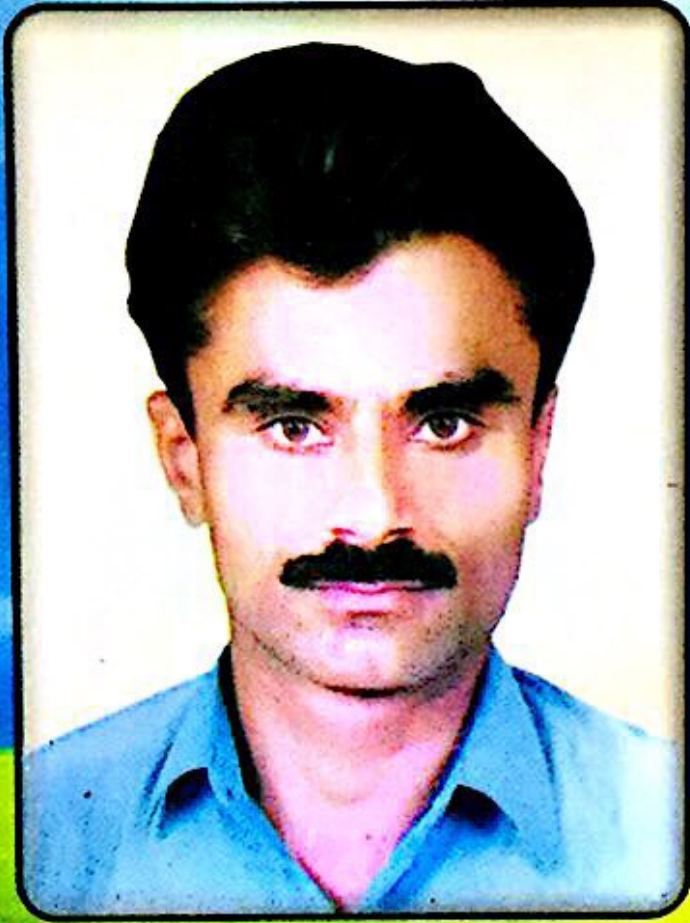

عجب ہے زندگی ارشد اتھاں بے سوچ لوکیں دی
 پیا ہر شے سلامت ہے چھڑا احساس مر گیا ہے

اکھیں دے وِتج مُکاٹ دیاں ہنجوں وی جم گئیں
 پالا ہے برف تھی کرئیں پتھر تِج گئیں لوک

احسان احوالی